

UDK 371.016:94(100).../05“]:378(497.11 Ниш)

Pregledni rad

Primljeno: 22.11.2019.

Revidirana verzija: 17.12.2019.

Odobreno za štampu: 18.12.2019.

DOI: <https://doi.org/10.46630/gped.2.2019.02>

НАСТАВА ИЗ ИСТОРИЈЕ СТАРОГ ВЕКА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У НИШУ

Ирена Љубомировић,¹ Ненад Радуловић

Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, Департман за историју

Апстракт: Античка историја је на Филозофском факултету Универзитета у Нишу почела да се развија од оснивања Студијске групе за историју 1998. године. Предавачи, најпре на предмету Општа историја старог века, били су ангажовани са других институција и то са Филозофског факултета Универзитета у Приштини, а потом и са Филозофског факултета Универзитета у Београду. Сарадњом, пре свега са Филозофским факултетом у Београду, на Студијској групи, а потом Департману за историју формиран је сопствени кадар чиме је настава постала редовна, а предавања свеобухватнија и самим тим садржајнија.

Кључне речи: античка историја, настава, Филозофски факултет, Департман за историју, Универзитет у Нишу, Огранак САНУ.

Увод

Изучавање антике и њеног наслеђа у Србији је отпочело још у XIX веку. Будући да је наша цивилизација проистекла из грчко-римске, као и да је европска култура наследник једне изузетно вредне културе, врло рано се јавила потреба да се најпре на Лицеју, затим Великој школи, а потом и Универзитету у Београду уведе изучавање античке прошлости (Samardžić, 2012). Године 1838. основан је Лицеј у Крагујевцу, да би након две године био премештен у Београд, престоницу Србије (Jovanović, 2007). Античка прошлост се на Лицеју изучавала у оквиру предмета *Општа историја*, који у условима тек ослобођене Србије и није био један од кључних предмета (Voškov, 2010). Наиме, будући да је један од основних циљева образовних установа у том периоду био образовање будућих чиновника, студије права су биле много актуелније од студија које ће се изучавати на Филозофском факултету. Ипак, античке студије код Срба тога времена нису потпадале само под њихов научни развитак, оне су биле у дубокој сржи њиховог умног живота уопште (Самарцић, 1989).

¹ irena.ljubomirovic@filfak.ni.ac.rs

1. Теоријски оквир

Године 1863. Лицеј је прерастао у Велику школу која је постала школа за више и стручно образовање и у том тренутку представљала највишу образовну институцију код Срба (Трнавац, 2004). У свом саставу Велика школа је имала три факултета: философски, правни и технички. Античка прошлост се на Великој школи изучавала у оквиру предмета *Општа историја* који су предавали Панта Срећковић и Стојан Бошковић. Ситуација са извођењем наставе овог предмета бивала је све тежа јер Бошковић, који је био и министар просвете, хонорарно ангажован као наставник због болести, није редовно одржавао наставу. О томе је записао следеће: „...у нашој Великој школи, јединој на Балканском полуострву (осим Грчке), дотичне катедре стоје годинама непопуњене. Ако не бисмо били у стању да одмах сад оснујемо и достојно попуњимо нарочито катедру за историју источних народа, а особито Мисираца и Асирјана, доиста морамо горко жалити и снебивати се пред светом ради угледа и културно-политичког утицаја наше нове краљевине, што се историја два највећа народа старе цивилизације, Грка и Римљана, па ни историја словенских народа у нашој Великој школи на предаје“ (Samardžić, 1963, 218). Иначе, Стојан Бошковић је у оквиру предмета *Општа историја* највише времена посветио проучавању историје старог века (Вошков, 2010). Тек 1888. године решено је питање обе катедре, те је за професора историје старих народа постављен Јован Ђорђевић, док је за професора историје средњег и новог века изабран Милош Зечевић (Samardžić, 1963).

Године 1897. историја старог века је као предавачко место по први пут издвојена из *Опште историје* и за ванредног професора на катедри *Опште историје старог века* у Великој школи постављен је Никола Вулић.² Будући да је завршио студије класичне филологије, историје и археологије и да је касније слушао предавања и докторирао у Немачкој у Минхену код тада најбољих старовековаца (Ј. Фридриха, А. Фуртвенглера, Х. Оберхумера, К. А. фон Милера) стекао је изврсно образовање. Вулићевим ангажовањем, као и са почетком рада Александра Белића, Станоја Станојевића, Јована Радоњића на београдској Великој школи уводе се савремена схватања историје и критички метод и почиње да се ради онако као се радило и у Европи (Љубомировић, 2013). Катедра старог века била је у оквиру класичне филологије све до 1930. године, када је образован посебан Семинар за историју старог века. Управник семинара је до пензионисања 1938. године био Никола Вулић, да би након тога то место заузео Веселин Чајкановић и од 1941. године доцент за класичну филологију Растислав Марић (Samardžić, 1963). Након што је Никола Вулић пензионисан 1938. године, наставу из историје старог века изводило је троје наставника класичне филологије: Веселин Чајкановић, Милан Будимир и Растислав Марић. У

² НБС, Р 476/9-10, указ којим Александар Први краљ Србије на предлог министра провете и црквених послова поставља 7. маја 1897. године за ванредног професора Опште историје Старог века у Великој Школи др-а Николу Вулића, професора Београдске реалке.

првим послератним годинама семинар за општу историју старог века није имао наставника, те је дужност управника вршио др Георгије Острогорски. Настава из историје старог века није се изводила до 1947. године када је за асистента изабрана Фанула Папазоглу која је од 1949. године изабрана за предавача да би потом постала и управник Семинара.

2. Ток развоја наставе на универзитету у Нишу

Број високошколских установа почео је да расте у Србији 1960. године и био је условљен захтевима реформе, демократизацијом високог школства, као и новонасталим привредним, друштвеним и културним приликама (Bondzić, 2010). Иако су Правно-економски, Медицински и Технички факултет у Нишу почели да раде 1960. године, Универзитет је формиран за пет година и 1965. године био је трећи у Србији и седми у тадашњој Југославији (Bondzić, 2010). Филозофски факултет је основан шест година касније, 1971. године. Отварање и почетак рада факултета у Нишу донели су граду перспективу и отворили могућност за развој културног и друштвеног живота. Иако је у Нишу постојала иницијатива још педесетих година прошлог века да се отворе групе за филозофију, педагогију, историју, историју уметности и археологију, морало је од тада да прође пола века да би на Филозофском факултету у Нишу 1998/99. године била установљена Студијска група за историју, данашњи Департман за историју (Jovanović, 2006; Šaranac Stamenković, 2018). Наставним планом основних студија на Студијској групи за историју, дефинисано је да се предмет *Општа историја старог века* слуша четири семестра I, II, III и IV.

Као први наставник *Опште историје старог века*, ангажован је проф. др Момир Јовић, са Филозофског факултета у Приштини (Одлука о распореду ангажовања професора од 6.9.1999. године, Архива Департмана за историју, Историја 1998–2006). За школску 1999/2000. годину, расписан је конкурс за место асистента-приправника, али нико се није пријавио по расписаном конкурс. Проф. др Момир Јовић је предавао и током наредне, школске 2000/01. године, да би за извођење наставе из историје старог века школске 2001/02. године, Филозофски факултет у Нишу ангажовао др Радмила Петровића, ванредног професора са Филозофског факултета у Приштини – Блаце (Одлука Већа студијске групе за историју од 25.9.2001. године, Архива Департмана за историју, Историја 1998–2006). У јесен 2001. године, расписан је нови конкурс за асистента, на који се пријавила, као једини кандидат, Ирена Љубомировић, дипломирани историчар, која је потом и изабрана за сарадника у звање асистент-приправник (Избор сарадника у звање и на радно место асистент-приправник на предметима Општа историја старог века према одлуци Филозофског факултета у Нишу број 8/0-01-002/02-012 од 5.3.2002. године).

Са почетком школске 2003/04. године, долази до промене у фонду часова на предмету *Општа историја старог века*. Уместо досадашњег четворосеместралног похађања наставе са фондом од три часа предавања и два часа вежби,

Опита историја старог века се од нове школске године слуша у трајању од два семестра (III и IV семестар) са фондом четири часа предавања и три часа вежби (Наставни план основних студија на Студијској групи за историју, Архива департмана за историју, Историја 1998–2006).

Проф. др Радмило Петровић предавао је и током 2004/05. године на Филозофском факултету у Нишу. Будући да је проф. Петровић био историчар уметности и да његова ужа научна област није била историја, морало се потражити друго кадровско решење. Стога је Веће студијске групе за историју за школску 2005/06. годину поднело захтев Археолошком институту САНУ за ангажовање мр Гордане Милошевић на предмету *Опита историја старог века* (Захтев за тражење сагласности од 1.12.2005. године, Архива Департмана за историју, Историја 1998–2006). Међутим, сагласност није добијена, те је као наставник ангажован др Радивој Радић, редовни професор на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Професор Радић је византолог, те је стога његово ангажовање било привремено. Наиме, неопходно је било обезбедити предавача из области старог века и то је учињено ангажовањем новог наставника на предметима из античке историје, др Данијеле Стефановић, доцента на Филозофском факултету Универзитета у Београду.³ Ужа научна област истраживања доцента Стефановић је Историја истока и Историја старе Грчке, те је тако Департман за историју добио компетентног предавача из области старог века. Часове вежби из свих античких предмета изводила је Ирена Љубомировић, која је 2008. године одбранила магистарску тезу, након чега је изабрана за асистента-сарадника (Одлука о избору сарадника у звање и на радно место асистент број 248/1-01 од 9. јула 2009. године).

Преласком на Болоњски систем студирања школске 2006/07. године, студенти основних академских студија историје слушају наставу по новом програму. Предмет *Опита историја старог века* подељен је на три испита, два обавезна, *Историја старог Истока и старе Грчке* и *Историја хеленизма и старог Рима*, и један изборни предмет, *Културна историја Грчке и Рима* (Наставни план основних академских студија Департмана за историју, Архива Департмана за историју, Историја 2008–2013). Обавезни предмети су се слушали у првој години, са фондом од три часа предавања и два вежби, док је поменути изборни предмет понуђен студентима друге године, са фондом два часа предавања и један час вежби. Имајући у виду да оваква подела није најбоље изведе-

³ Уговор о ангажовању за извођење наставе број 311/22-01 од 2.10.2006. године, Архива Правне службе Филозофског факултета у Нишу.

Уговор о ангажовању за извођење наставе број 396/15-01 од 15.1.2008. године, Архива Правне службе.

Уговор о ангажовању за извођење наставе број 304/69-01 од 23.6.2008. године, Архива Правне службе.

Анекс 1 број 304/69-1-01 од 1.12.2008. године, Архива Правне службе.

Уговор о ангажовању за извођење наставе број 304/70-01, Архива Правне службе.

Уговор о ангажовању за извођење наставе број 304/71-01, Архива Правне службе.

Уговор о ангажовању за извођење наставе број 304/72-01, Архива Правне службе.

Анекс 1 број 302/7-01 од 17.10. 2011. године, Архива Правне службе.

на, на предлог доцента Данијеле Стефановић, извршена је нова прерасподела испита из античке историје. Предмет *Историја старог Истока и старе Грчке* је подељен на два посебна предмета која су се слушала у првом семестру, (*Историја старог Истока* и *Историја старе Грчке и хеленистичког света*), док се историја Рима изучавала у оквиру једног испита у другом семестру (*Историја старог Рима*).⁴ Фонд свих предмета је износио два часа предавања и два часа вежби. Нови програм студирања уведен је школске 2008/09. године за студенте прве године основних академских студија историје.

3. Наставници и сарадници на античким предметима

Први конкурс за избор наставника у звање доцента за ужу научну област Историја за предмете *Историја старе Грчке и хеленистичког света* и *Историја Старог Рима* на Филозофском факултету у Нишу, расписан је у јануару 2012. године. На конкурс се пријавила др Ирена Љубомировић, асистент на Департману за историју, као једини кандидат. Дисертација кандидаткиње Љубомировић под насловом „Никола Вулић – историчар антике“ била је прва докторска теза из областике антике одбрањена на Универзитету у Нишу. На тај начин, избором у звање доцента, Ирена Љубомировић постаје први наставник историје старог века који је истовремено и докторирао из античке области на Филозофском факултету у Нишу (Одлука Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу број 8/18-01-006/12-008 од 6.7.2012. године). Доц. др Ирена Љубомировић је преузела све часове предавања и вежби предмета из античке историје.

Од школске 2014/15. године, студенти основних академских студија историје слушају наставу из историје старог века по реакредитованом програму. У погледу обавезних предмета на првој години није дошло до веће промене њихове садржине, али је промењен фонд часова, где су се предмети *Историја старог Истока*, *Историја старе Грчке и хеленистичког света* у првом семестру, а *Историја старог Рима* у другом семестру, слушали са фондом два часа предавања и један час вежби. Изборни предмет *Културна историја старе Грчке* по новом програму слушао се у четвртном семестру, са једним часом предавања и једним часом вежби. Као нови изборни предмет у четвртном семестру, са истим фондом часова и вежби, уведен је испит *Римска насеља и комуникације на подручју централног и западног Балкана*.⁵

Услед велике оптерећености наставника часовима, јавила се потреба да се ангажује сарадник за часове вежби из историје старог века. Прво је ангажована Мина Илић, студент мастер академских студија историје на Филозофском факултету у Нишу, као демонстратор на предмету *Историја старог Рима*, у другом семестру школске 2013/14. године. Студент Мина Илић је и током

⁴ Преузето (11.12.2019.) са <http://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/category/56-predmeti-oas-istorija-2008>

⁵ Преузето (12.12.2019.) са <http://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/category/69-predmeti-oas-istorija-2014>

школске 2014/15. године обављала послове демонстратора, где је осим *Историје старог Рима*, изводила вежбе и из *Историје старог Истока*, *Историје старе Грчке и хеленистичког света*, као и *Културне историје старе Грчке*. Током школске 2015/16. године, Јасмина Шаранац Стаменковић, асистент на Департману за историју Филозофског факултета у Нишу и докторанд на Филозофском факултету Универзитета у Београду, држала је вежбе на свим предметима из античке историје.

Будући да се доц. др Ирена Љубомировић у првом семестру и пола другог семестра школске 2016/17. године налазила на породилском одсуству, почетком нове школске године донета је одлука да се настава из предмета *Историја старог Истока*, *Историја старе Грчке и хеленистичког света* и *Историја старог Рима* повери доц. др Владимиру Алексићу (Одлука Већа департмана за историју од 5.10.2016. године, Архива Департмана за историју, *Историја 2016–2017*). У међувремену је асистент др Јасмина Шаранац Стаменковић унапређена у звање доцента на Департману за историју Филозофског факултета у Нишу (Одлука Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу број 8/18-01-007/16-009. од 13.10.2016. године), те је убрзо преузела наставу на свим наведеним предметима, укључујући и *Културну историју старе Грчке* (Распоред предмета и оптерећења за школску 2016/17. годину, Департман за историју). Часове вежби изводио је демонстратор Душан Обрадовић, студент мастер академских студија историје Филозофског факултета у Нишу.

Током јула 2017. године, расписан је конкурс за избор наставника у звање доцента или ванредног професора за ужу научну област *Историја за предмете Историја старе Грчке и хеленистичког света* и *Историја Старог Рима*. На конкурс се пријавила доц. др Ирена Љубомировић. Својим дотадашњим научним радом и објављивањем монографије *Никола Вулић – историчар антике* (Љубомировић, 2013), као и монографије *Ниш и Понишавље у III и IV веку н.е.* (Љубомировић, 2017), доцент Ирена Љубомировић је испунила услове да буде изабрана у звање ванредног професора, што је и потврђено на седници Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу, 25. децембра 2017. године (Одлука Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу број 8/18-01-008/17-013 од 25.12.2017. године).

Током наредних школских година, поново се појавило питање ангажовања сарадника ради извођења вежби на предметима из античке историје, услед велике оптерећености наставника, као и немогућности да вежбе покрије други асистент са департмана. Привремено решење је пронађено у виду ангажовања демонстратора у школској 2018/19. године. Часови вежби поверени су Ненаду Радуловићу, студенту докторских академских студија историје на Филозофском Факултету Универзитета у Београду. Радуловић је изводио вежбе на предметима *Историја Старог Рима* и *Културна историја старе Грчке* (Одлука Наставно-научног већа број 76/1-7-1-01 од 20.2.2019. године). У јуну 2019. године, расписан је конкурс за избор сарадника у звање асистента за ужу

научну област Историја за предмете *Историја старе Грчке и хеленистичког света* и *Историја Старог Рима*. Као једини кандидат, на конкурс се пријавио именовани демонстратор. На седници Изборног већа Филозофског факултета у Нишу, одржаној 25. септембра 2019. године, донета је одлука да се кандидат Ненад Радуловић изабере у звање асистента (Одлука Изборног већа Факултета број 282/1-3-3-01 од 25.09.2019. године). Асистент је покрио вежбе свих предмета у оквиру историје старог века, чиме је успостављена равнотежа у фонду часова наставног особља Департмана за историју.

Битан фактор који је допринео даљем развоју наставе античке историје и њеном проучавању на Универзитету у Нишу, јесте нова акредитација докторских академских студија историје у 2018. години.⁶ Докторандима је омогућено да усавршавају своја знања из позноантичке (рановизантијске) историје, што и јесте намера Департмана за историју да своје будуће докторе наука што више упуту на позноантичке студије, имајући у виду значај балканских провинција и самог града Ниша, родног града цара Константина (306–337) за историју Римског царства.

У оквиру Универзитета у Нишу, још 1990. године основан је Центар за научноистраживачки рад САНУ који је септембра 2016. године прерастао у Огранак Српске академије наука и уметности, а за председника је именован академик Нинослав Стојадиновић (Šaranac Stamenković, 2018). Огранак се истиче редовним одржавањем научних скупова, јавних предавања и учешћем у пројектима. Циљ коме се тежи јесте да се Ниш истакне као главни универзитетски центар југоисточне Србије, и повеже са другим универзитетима у нашим суседним земљама (Скопље, Софија). Наставници и сарадници Департмана за историју активно учествују у раду Огранка, те су тако и покренули пројекат **Ниш и Понишавље у антици и средњем веку** у којем је координатор академик Љубомир Максимовић, док је руководилац пројекта проф. др Ирена Љубомировић (број пројекта 0-17-18). Циљ пројекта је да се укључи што већи број студената историје који би радили на прикупљању грађе везане за историју Ниша и његове околине чиме би допринели расветљавању историје античког и средњовековног Ниша. Рад на пројекту и прикупљање историјских извора и епиграфских споменика је свакако још један начин да се студенти историје заинтересују за период антике и самим тим изучавање античких студија.

Закључак

Период старог века несумњиво је важан део историје коме Департман за историју, Филозофски факултет и Универзитет у Нишу посвећују нарочито пажњу. Оснивањем студијске групе за историју створени су услови да и у Нишу почне да се изучава овај веома важан сегмент историје. Наиме, античке цивилизације представљају основу на којој су створена савремена друштва.

⁶ Преузето (12.12.2019.) са <http://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/category/220-predmeti-das-istorija-2018>

Тековине античке цивилизације су непроцењиве и стога будући историчари своја прва сазнања о људском друштву стичу управо упознајући се са цивилизацијама старог истока, Грчке и Рима. Кроз античке предмете студенти историје упознају компликовану историју старовековних народа и изучавају све сегментне људског живота – политичке догађаје, институције, друштвено-економску структуру, као и религију и културу. Студенти који покажу интересовање за свеобухватније истраживање овог периода могу да наставе изучавање на мастер и докторским студијама кроз одабир античких предмета. Могућност изучавања античке историје кроз сва три нивоа студија сврстава Филозофски факултет у Нишу у равноправан положај са осталим факултетима у држави. Формирањем сопственог кадра Депарتمان за историју је допринео томе да настава историје старог века буде редовнија и садржајнија. Намера је наставног особља да и у наредном периоду ради на томе да се привуче што већи број заинтересованих студената за изучавање античког периода чиме би се створила могућност да путем међународне сарадње наши студенти стичу знања и у иностранству. Циљ нам је и да проширимо сарадњу са другим институцијама и будемо препознатљиви у земљи и свету по сопственом раду и учинку.

Литература

- Aneks I broj 302/7-01 od 17.10.2011. godine, Arhiva Pravne službe Filozofskog fakulteta u Nišu.
- Aneks I broj 304/69-1-01 od 1.12.2008. godine, Arhiva Pravne službe.
- Bondžić, D. (2010). *Univerzitet u socijalizmu (visoko školstvo u Srbiji 1950–1960)*. Beograd: Institut za savremenu istoriju.
- Boškov, S. (2010). Nastava antičke istorije na Liceju i Velikoj školi u Beogradu tokom 19. veka. U: K. Marjanski Gađanski (ur.). *Antička kultura, evropsko i srpsko nasleđe (63–71)*. Beograd: Društvo za antičke studije Srbije – Institut za teološka istraživanja Beograd.
- Fond Nikole Vulića, Narodna biblioteka Srbije (=НБС)
- Izbor saradnika u zvanje i na radno mesto asistent pripravnik na predmetima Opšta istorija starog veka prema odluci Filozofskog fakulteta u Nišu broj 8/0-01-002/02-012 od 5.3.2002. godine
- Jovanović, N. (2007). *Škola u srpskom društvu XIX veka*. Niš: Filozofski fakultet u Nišu.
- Jovanović, V. Ž. (ur.) (2006). *Filozofski fakultet Niš (1971–2006)*. Niš: Filozofski fakultet u Nišu.
- Ljubomirović, I. (2013). *Nikola Vulić–istoričar antike*. Niš: Filozofski fakultet u Nišu.
- Ljubomirović, I. (2017). *Niš i ponišavlje u III I IV veku n.e.* Niš: Filozofski fakultet u Nišu
- Nastavni plan osnovnih akademskih studija Departmana za istoriju, Arhiva departmana za istoriju, Istorija 2008–2013
- Nastavni plan osnovnih studija na Studijskoj grupi za istoriju, Arhiva departmana za istoriju, Istorija 1998–2006

- Odluka Izbornog veća Fakulteta broj 282/1-3-3-01 od 25.09.2019. godine
- Odluka Nastavno–naučnog veća broj 76/1-7-1-01 od 20.2.2019. godine
- Odluka Naučno–stručnog veća za društvene i humanističke nauke Univerziteta u Nišu broj 8/18-01-006/12-008 od 6.7.2012. godine
- Odluka Naučno–stručnog veća za društvene i humanističke nauke Univerziteta u Nišu broj 8/18-01-007/16-009. od 13.10.2016. godine
- Odluka Naučno–stručnog veća za društvene i humanističke nauke Univerziteta u Nišu broj 8/18-01-008/17-013 od 25.12.2012. godine
- Odluka o rasporedu angažovanja profesora od 6.9.1999. godine, Arhiva departmana za istoriju, Istorija 1998–2006
- Odluka Veća departmana za istoriju od 5.10.2016. godine, Arhiva departmana za istoriju, Istorija 2016–2017
- Odluka Veća studijske grupe za istoriju od 25.9.2001. godine, Arhiva departmana za istoriju, Istorija 1998–2006
- Raspored predmetaopterećenja za školsku 2016/17. godinu, Departman za istoriju
- Samardžić, G. (2012). Od utrobe do socijalizacije u antici (vaspitanje i obrazovanje). U: S. Dušanić (ur.). *Društvo znanja i ličnost: putevi i stranputice (de)humanizacije*, 13,(565–582). Banja Luka: Filozofski fakultet.
- Samardžić, R. (1989). Uvodna reč. U: isti (ur.). *Antičke studije kod Srba, Posebna izdanja SANU*, 13 (9–10). Beograd: Balkanološki institut SANU.
- Samardžić, R. (ur.) (1963). *Sto godina Filozofskog fakulteta*. Beograd: Narodna knjiga.
- Šaranac Stamenković, J. (2018). The Development of Byzantine Studies at the University of Niš. U: D. Zdravković (ur). *Facta Universitatis, Series: Teaching, Learning and Theacher Education, Vol.2 No2*, 161–167.
- Trnavac, N. D. (2004). *Azbučnik I tipologija poznatih školskih institucija*. Beograd: Izdavački centar Dositej.
- Ugovor o angažovanju za izvođenje nastave broj 304/69-01 od 23.6.2008. godine, Arhiva Pravne službe.
- Ugovor o angažovanju za izvođenje nastave broj 304/70-01, Arhiva Pravne službe.
- Ugovor o angažovanju za izvođenje nastave broj 304/71-01, Arhiva Pravne službe.
- Ugovor o angažovanju za izvođenje nastave broj 304/72-01, Arhiva Pravne službe.
- Ugovor o angažovanju za izvođenje nastave broj 311/22-01 od 2.10.2006. godine, Arhiva Pravne službe.
- Ugovor o angažovanju za izvođenje nastave broj 396/15-01 od 15.1.2008. godine, Arhiva Pravne službe.
- Zahtev za traženje saglasnosti od 1.12.2005. godine, Arhiva Departmana za istoriju, Istorija 1998–2006

Internet izvori:

- <http://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/category/220-predmeti-das-istorija-2018>
- <http://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/category/56-predmeti-oas-istorija-2008>
- <http://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/category/69-predmeti-oas-istorija-2014>

TEACHING ANCIENT HISTORY AT THE UNIVERSITY OF NIŠ

Irena Ljubomirović, Nenad Radulović

University of Niš, Faculty of Philosophy, Department of History

Abstract: The Ancient History discipline at the Faculty of Philosophy, University of Niš, was introduced as a core course in 1998 with the establishment of the History Department in 1998. Initially, Ancient History was taught by the academic staff from the Faculty of Philosophy, University of Priština. Afterwards, the professors from the Faculty of Philosophy, University of Belgrade were additionally engaged in the teaching process. Owing to good cooperation with the aforementioned faculties, especially with the Faculty of Philosophy in Belgrade, the History Division at the University of Niš (Department of History, later on) managed to recruit its own teaching staff, thus ensuring the continuity of instruction. Consequently, the lectures themselves became more detailed and comprehensive, enhancing students' knowledge accordingly.

Key words: *Ancient History, teaching, Faculty of Philosophy, Department of History, University of Niš, SASA Branch.*

Citiranje članka:

Ljubomirović, I. i Radulović, N. (2019). Nastava iz istorije starog veka na Univerzitetu u Nišu. *Godišnjak za pedagogiju*, 4(2), 21-30